

Startsida	Intervjuer	Om Oss	Prenumerera	Lankar
Annonsera	Kontakt			

Bengt Lennart Andersson

Nya målningar

Galleri Stockselsius

Skövde

HAR MÅLAT I HELA SITT LÅNGA LIV

"En femårings bildsinne och en vuxens intelligens"

Bengt Lennart Andersson har varit med ett tag. Han är 86 fyllda. Han gick på Houvedskous målarskola i Göteborg 1955-59. Sin storhetstid som konstnär var väl sjuttio och åttiotalen då han ställde ut på Skara konsthall och på flera andra ställen. Han blev inköpt till Göteborgs konstmuseums porträttsamling och ingår också i Skövde konstmuseums samlingar.

Pappa hade legendariska Anderssons konsthandel i Skövde, ett anrikt företag som startade redan 1922.

Bengt Lennart Andersson berättar att han flyttade till pensionärsboende i Skövde från torpet i Öglunda för drygt sju år sedan. Då var han i åttioårsåldern.

– Det blev dags att flytta, för mitt torp var inte vinterbonat. Sen tog det de här åren att rota sig i Skövde och det nya boendet. Först i år fick jag lust att ställa ut igen. Och då tog jag kontakt med galleri Stockselius.

Han har målat hela sitt långa liv.

– Jag har alltid tecknat och målat. Jag gick på konstskola först i trettioårsåldern. Det viktigaste jag fick lära mig var att teckna modell.

Sedan dess har han varit konstnär.

– Det varierar mycket vad jag målar. Ofta blir det djur i olika former. Jag gör både naturalistiska djur och naivistiska. Och människor i olika dimensioner.

I en recension, som ofta citeras, sägs om Bengt Lennart Andersson att han ...”har en femårings bildsinne och en vuxen människas intelligens.”

– Jo, det är väl så att jag är naivist. Liksom målarna i Cobragruppen inspirerades jag av barnteckningar. Jag har inte sett så många Cobramålningar på riktigt, men de jag har sett har varit riktigt bra. Min bror var på museum i Danmark och såg en målning av en i Cobragruppen och sa: ”Den där måste du ha gjort”.

Hur går det till när du målar?

– Man kan inte bestämma hur en målning ska bli. Den blir som den blir. Ibland har jag en skiss innan. En av målningarna på den här utställningen bygger på en papperslapp jag hittade på gatan. Jag såg direkt att det var en gubbe. En annan bygger på att jag mötte en dam med fem hundar. Om målningarna bygger på en minnesbild blir de naivistiska. Har jag motivet framför mig blir det naturalistiskt. Men då behövs det närkontakt.

Hur fungerar måleriet idag?

– Målar jag mycket och har mycket utställningar blir det mer eller mindre bra. Men nu när jag målar mera sällan och mera koncentrerat blir grejorna bättre.

Hur tänker du om måleriet?

Färg och teckning är lika viktiga. Det är ungefär som med musik. Det är samma lagar som bestämmer. I båda fallen är det melodin som är det viktiga.

Hur jobbar du?

– Det kan ta från fem minuter till ett par timmar att göra en målning.

Varför ville du ställa ut just nu?

– Det var en fix idé jag fick. Det kändes att det skulle vara roligt nu.

Berätta litet om några målningar!

– En heter den Avundsjuke. Den bygger inte på något speciellt möte eller någon speciell händelse. Men jag fick mig en tankeställare om avundsjukan och folk som blir gröna av avund. Och man blir ju målare för att man ska få ut det man har på hjärnan även om man inte kan säga det.

En dag flög en duva ner från taket och satte sig framför mig. Då fick jag nästan en chock. Jag var tvungen att måla den.

Blir du influerad av andras konst?

– Aldrig. Jag är inte intresserad av andras konst. Jag har aldrig haft råd att resa och se. En som heter Rolf Anderberg skrev att jag var inspirerad av kinesisk konst. Det stämmer nog. Jag reser inte så mycket, men jag läser hela tiden om Kina och människans uppkomst. Andra har sett influenser från afrikansk konst och det stämmer nog också.

Är dina målningar vackra?

– Det är klart. Men jag vill inte skryta så skriv färgglada.

Hur har din konst utvecklats?

– Min konst har inte förändrats så mycket över åren. Måleriet är lättare nu. Förut var det tyngre med många övermålningar. Nu kommer det direkt. Och visst har jag blivit bättre med åren.

Visst är jag kolorist. Jag tänker på spelet mellan varma färger och kalla.

Hur vill du att betraktaren ska reagera?

– Man ska bli glad när man tittar på mina målningar. Men det finns ett allvar bakom. Det finns krig mellan individer och kamp mellan gott och ont. Jag kan se på det mest allvarliga och ändå ha litet roligt. Ta målningen med katten och kentauren. Han har kommit in på kattens territorium, så nu är det krig och kamp.

Han är intresserad av människans ursprung och återkommer gärna till det.

– Vi härstammar inte från aporna. Gjorde vi det blev det inga krig, för de är vegetarianer och vi är blodtörstiga. Jag tänkte måla en politisk målning. Ett runt bord med tupper omkring. Och så en stor tupp. Det är Obama.

Så du jobbar med symboler?

– ”Nu är jag pank och fågelfri. Och gillar ej att klaga.” Det är en symbol som passar mig.

Vad händer framöver?

– Nu ska jag inte måla förrän till våren.

Till sist:

– Om jag fick leva om mitt liv och vara lika klok som nu skulle jag inte bli konstnär. Jag skulle bli läkare så jag skulle kunna hjälpa folk. Visst kan konsten hjälpa några. Men läkare skulle jag bli...

BO BORG